

EVIGT LIV ER AT KENDE GUD OG HANS SØN JESUS KRISTUS

NUMMER 18 | 15. SEPTEMBER 1922 | 71. AARGANG

TALE AF PRÆSIDENT CHAS. W. PENROSE,

holdt ved Konferencen i Salt Lake City den 6. April 1922.

(Fortsat fra Side 261.)

FRELSERENS NAVN ER JESUS KRISTUS.

Med Hensyn til den anden Person i Guddommen, som er hentydet til i den 1. Trosartikel, vil jeg sige, at nogle af os har den Vane at sige Kristus, men han er kaldet Jesus Kristus, dette er hans Navn. I det 18. Kap. af Lærdommens og Pagtens Bog aabenbarer Frelseren selv sit Navn til os, det Navn, som var givet ham af hans Fader, er Jesus Kristus. Han er den Salvede, han er Forløseren, han er Frelseren, men hans Navn er Jesus Kristus, og naar vi siger i Jesu Navn, saa bruger vi kun hans halve Navn. Lad os forstaa, at vi er befalet af Herren, at vi skulde gøre alle Ting i Jesu Kristi Navn, fordi det er Navnet, som blev givet til ham af hans Fader, det eneste Navn under Himlen, hvorved Menneskene han blive frelst.

Vor Mission til Verden er at forkynde, at Jesus Kristus er Jomfru Marias Søn, og Guds Søn, ja den Førstefødte, og hans fulde Navn er Jesus Kristus.

Der er mange, som er meget tankeløse, naar de beder, idet de siger i Jesu Navn, Amen. Vi hører det ofte, naar vi sidder for at deltage i Maaltider, at mange er meget tankeløse i deres Bordbøn.

Alle Ordinancer skulde udføres i Jesu Kristi Navn. Naar vi udfører Daaben, saa udfører vi den formedelst Myndighed og i Jesu Kristi Navn, og naar vi velsigner Brødet og Vandet i Nadveren, saa bruger vi Navnet Jesus Kristus, og naar vi ordinerer en Person til en Grad af Præstedømmet, saa ordinerer vi ham i Jesu Kristi Navn. Vi gør det formedelst hans Autoritet, thi han er Hovedet, og Guds Ord til den hele Verden er: »Denne er min Søn, den Elskelige, hør ham.«

Hvis alle Jordens Nationer var villige til at høre ham og lytte til hans Ord, saa vilde alle vanskelige Problemer blive løst, og Nationerne vilde ordne deres Forhold og komme tilsammen og oprette Fred, thi Jesus Kristus er den store Prins, den store Fyrste, og Tiden vil komme, da han vil regere, som Profeterne har sagt, fra den ene Ende af Jorden til den anden.

Faderens Ord til os er at høre hans Søn Jesus Kristus; saa lyt til dette, I Sidste Dages Hellige, hør ham og tag de Aabenbaringer, som han har givet til Kirken, og som er indbundne og kaldes Lærdommens og Pagtens Bog. En ny Udgave af denne Bog er udkommet og ordnet paa en meget tilfredsstillende Maade.

Jeg ønsker, at alle vil gøre sig bekendt med, hvad Gud har tilkendegivet, thi disse Aabenbaringer er alle kommen formedelst Jesus Kristus, han er vort Hoved, og alle Profeter og Apostle og Kirken er under hans Ledelse. Han har sagt til os, som han sagde til sine første Apostle: »Gaa ud i al Verden og forkynd Evangeliet for alle Mennesker, den, som tror og bliver døbt, han skal blive salig, og den, som ikke tror, han skal fordømmes.« Han har gentaget denne Befaling og gengivet den samme Myndighed i vore Dage, og denne Myndighed hviler paa alle Kirkens Ældster, der er kaldt som Repræsentanter af Jesus Kristus, og de skulde udføre alle

Ting i hans Navn, og hans Velsignelser vil følge dem. Jeg onsker at sige til alle, at der er Værdighed og Kraft i dette Navn, de onde Magter frygter for dette Navn, de staar magtesløse, naar det bruges paa den rette Maade. I mit Navn skal I udkaste Djævle, og I skal tale med nye Tunger. I skal lægge Hænderne paa de Syge og de skal helbredes. Alt dette skal udføres i Forløserens Navn, Jesus Kristus, Guds Son i aandelig og legemlig Henseende.

Jeg har været optaget med at forkynde Jesu Kristi Navn i mange Aar, og i Lobet af den Tid har jeg fundet, at dette Navn har Magt og Kraft til at gøre godt. Magt til at udkaste Djævle, Magt til at sprede Lys og er ledsaget af en Aand, som bringer Helbred, Liv og Lys, og er det eneste Navn under Himlen, hvorved Menneskene kan blive frelst. Forglem ikke dette, Brodre, men brug dette Navn paa en værdig Maade med fuld Tro og Ærbødighed. Der er Mennesker, som bruger dette Navn i deres Eder og Forbandelser, dette er forkasteligt, hvorfor skulde vi ikke bruge dette Navn paa den rette Maade.

EVANGELIET SKAL PRÆDIKES FOR ALLE MENNESKER.

Jesu Kristi Evangelium skal prædikes for alle Mennesker. De, som ikke hører det i dette Liv, vil høre det i Aandernes Verden, nogle paa én Tid og andre paa en anden Tid. Vi har lært dette formedelst Guds Aabenbaring i disse Dage. Alle, som tror paa Jesus Kristus og er dobt, som han blev døbt, og lever et rent Liv, har det Privilegium at døbes for dem, som er gaaet hinsides Sloret uden at have hort Evangeliet. Det er et stort og herligt Arbejde, som udføres i Templerne, der er opført til Fordel for de Hensovede.

EVANGELIETS FYLDE.

Der er nogle af vore Brødre, som har tilladt sig at gaa ind paa Vidtloftigheder med Hensyn til det evige Evangeliums Fylde. Det er os meddelt, at Mormons Bog indeholder Evan-

geliets Fylde, men de, som onsker at oparbejde Diskussion paa dette Omraade, siger, at Mormons Bog ikke indeholder nogen Hentydning til de Dødes Saliggørelse, og at der er mange andre Ting henhørende til Evangeliet, som ikke er udviklet i Mormons Bog, og dog er det os fortalt, at den indeholder Evangeliets Fylde. Dersom I læser med Eftertanke den Aabenbaring, som findes i det 76. Kap. af Lærdommens og Pagtens Bog, saa vil I finde, at Gud den evige Fader og Jesus Kristus hans Søn og den Helligaand er fremstillet som 3 Personer i Guddommen — den store Treenighed. Naar I tror paa disse Lærdomme og adlyder de Ordinancer og Principer, som er omtalt i dette Kapitel, saa vil I faa en Forstaaelse af, hvad Evangeliets Fylde er. Hvis I virkelig tror paa Gud, den evige Fader, og paa hans Søn Jesus Kristus som Verdens Frelser, saa vil I følge ham, og saa vil I lære alt, som er nødvendigt at udføre for at erholde Frelse for de Levende og Forløsning for de Døde.

Naar Folk tror og omvender sig og er døbt, og den Helligaand er dem meddelt som en Gave, saa modtager de det evige Evangelium. Den Helligaand, der udgaar fra Faderens Nærværelse, er til Stede i det umaadelige Rum som en Intelligens, der vejleder og oplyser alle, som er modtagelige for dens Indflydelse. Naar den Helligaand er meddelt Unge eller Gamle, saa er den et vedvarende Vidne og en Inspiration paa Betingelse af Trofasthed. Den er en Kraft til Saliggørelse; ja, den oplyser ethvert Menneske, som fødes i Verden, i Sandhed, den er Livets Aand og Lys, men naar den er meddelt en Person ved Haandspaalæggelse, saa er den som en speciel Gave.

Guds Aand gransker alle Ting, ja selv Guds Dybheder, og hvis en Mand holder Præstedømmet, saa skulde han prædike og administrere under Indflydelse af den Helligaand, som er den tredje Person i Guddommen.

Der er mange af vore Brødre, som har en forkert Opfattelse paa dette Omraade, omendskønt der er talt og skrevet

en hel Del, og forklaret mange Gange, saa er der dog Brødre, som ønsker at vide, om ethvert Individ modtager den Helligaand som en Personlighed, naar det er bekræftet et Medlem af Kirken. Nej, dette er ikke Tilfældet, thi den Helligaand, som gennemstrømmer alle Ting, ved hvilken Gud har sagt, at han har skabt alle Ting, er den Kraft, som giver alle Ting Liv og Lys, ligesom det Lys, der kommer fra Solen, thi enhver enkel Person modtager ikke Solen som et organiseret Legeme, men paa samme Maade som Solens Straaler oplyser alle Planeter i dette Solsystem.

DEN HELLIGAANDS MEDDELELSE.

Lad os faa en klar Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Naar vi lægger vore Hænder paa et Individs Hoved, saa siger vi: Modtag den Helligaand, eller modtag den Helligaands Gave, hvad er dette? Mener vi at sige, at naar vi bekræfter et Individ som et Medlem af Kirken, at vi meddeler dette Individ en personlig Helligaand. Nej, aldeles ikke, det er en universal Aand paa et højere Omraade, som er meddelt ved Haandspaalæggelse. Denne Aand er i alle Ting, rundt omkring alle Ting, og den Lov ved hvilken alle Ting er kontrolleret, og ved hvilken Gud kontrollerer og regulerer det hele Univers.

Den er en Gave fra Gud, som meddeles et Individ som en Vejleder opad, indtil det naar Faderens Bolig. Denne Gave kommer fra Gud og fører til Gud, jeg véd det som en Virkelighed, ja ligesaa godt som jeg véd, at jeg lever. Førend jeg kom her til dette Land og modtog Velsignelserne i Herrens Hus, havde jeg et Vidnesbyrd om, at jeg havde den Helligaands Gave som en Vejleder i min Tro, i mine Prædikener og i min Administration i Evangeliets Ordinancer, som jeg udførte i Herrens Navn. Jeg véd, at Guds Aand og Kraft var med mig. Jeg véd, at naar jeg var i vanskelige Omstændigheder paa min Mission ude i Verden og komplicerede Problemer blev fremstillet for mig, at formedelst Tro og Bøn aabnede Herren mine Forstandsøjne ved Aandens Lys, saa at jeg kunde se, hvad der

var bedst at gøre. Jeg véd, at Gud lever. Jeg véd, at Jesus Kristus af Nazareth er Guds enbaarne Søn, formedelst denne Aand. Jeg véd, at alle Evangeliets Ordinancer er indført af Gud til Fordel og Saliggørelse for den menneskelige Familje. Jeg véd, at Lydighed til disse Ordinancer vil bringe Saliggørelse til de oprigtige af Hjertet i den hele Verden, og ligeledes i Herrens belejlige Tid til alle Folkeslag, som befinder sig i Aandernes Verden.

FORTABELSENS SØNNER.

Der er ogsaa andre Ting, som mange Mennesker beskæftiger sig med, hvilket jeg beklager; f. Eks. i det 76. Kap. af Lærdommens og Pagtens Bog, som er en af de mest interessanteste og belærende Aabenbaringer, som jeg nogensinde har læst. Denne Aabenbaring meddeler os vor Faders Plan vedrørende sine Børns fremtidige Forhold, og hvad Evangeliet er, samt at Navnet Jesus Kristus blev givet til Verdens Frelser.

De tre Grader af Herlighed er fremlagt meget klart i denne Aabenbaring, og jeg haaber, at alle vil læse den med Opmærksomhed. Den celestiale Herlighed lignes med Solen, fordi Solen er det største lysende Himmellegeme, som vi kender noget til, og den celestiale Herlighed er lignet med den.

Det terrestriale Rige er lignet med Maanen, fordi Maanen er den anden i Herlighed, og den tredje Grad, som kaldes det telestiale Rige, lignes med Stjernerne. Jesus Kristus vil bringe alle frem i Opstandelsen fra de Døde. Alle vil komme frem, efter at de har betalt for deres Brøde, og Retfærdighedens Krav er tilfredsstillet, og vil indtage den Stilling som de er skikket til at indtage, saaledes som allerede er forklaret.

Morgenrødens Søn, en glimrende Personlighed blandt Aanderne i den celestiale Verden, gjorde Oprør mod sin Fader og prøvede paa at tilrane sig den Herlighed, som tilhørte Guds førstefødte Søn, og af denne Aarsag blev han udstødt og

kastet ned paa denne Jord tilligemed alle de, som sympatiserede med ham, og han blev kaldt Fortabelse, og Himlene græd over ham, da han blev kastet ud.

De, som formedelst hans Magt, medens de er her i Kødet, efter at have modtaget Vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus ved den Helligaands Kraft, vender sig bort fra Lyset, fornægter Gud den Almægtige og hans Søn, Jesus Kristus, vil komme under Satans Herredømme og kaldes Fortabelsens Børn, og er de eneste, over hvem den anden Død skal have Magt. Alle andre vil komme frem i Opstandelsen fra de Døde og ind i en eller anden Herlighed i de tre store Afdelinger, som er forklaret.

Herren har sagt, han frelser alle undtagen Fortabelsens Børn, de skal gaa bort med Djævlen og hans Engle og lide en evigvarende Straf. Men, siger nogen, vil de aldrig blive forløst? Herren har sagt, at det ikke er aabenbaret, og at det ikke vil blive aabenbaret, af denne Aarsag skulde vi ikke spilde vor Tid paa dette Omraade. Vi er af det celestiale Rige, og skulde prøve paa at overkomme alle Svagheder, som vi har arvet fra vore Forfædre. Hvis I er kaldt til at gaa ud i Verden for at forkynde Evangeliet, gaa da og forkynd det, I kan ikke faa nogen bedre Bestilling.

Der er Glæde i at forkynde Evangeliet. Jeg møder næsten hver Dag Mænd, som har været paa Mission og er kommet hjem med et Smil paa deres Ansigt. Kun en Gang imellem er der en eller anden, som synes at være nedtrykt og utilfreds. Jeg véd, hvad Missionsarbejdet er. Præs. Grant var venlig nok til at hentyde til min Virksomhed ude i Verden. Jeg har været i Evangeliets Tjeneste i 70 Aar, enten ude eller hjemme, og enten jeg har arbejdet i et fremmed Land eller hjemme, saa har jeg arbejdet for den samme store Sag. Det har været mit Ønske og min Bøn at være i Herrens Tjeneste og hjælpe til at opbygge Zion enten hjemme eller ude, paa Land eller Hav, og hvorsomhelst jeg har færdes blandt alle Folkeslag, har jeg prøvet paa at forkynde Jesu Kristi Evan-

gelium og baaret mit Vidnesbyrd om Guddommeligheden af Profeten Joseph Smiths Mission i denne Uddeling.

Herren har manifesteret mange Ting for mig, som jeg aldrig offentlig har talt om, fordi det ikke er min Pligt. Priset være hans hellige Navn. Pris Gud fra hvem alt Godt kom. Pris Jesus Kristus, Verdens Frelser og vor Forløser, Kirkens ledende Hoved. Pris den Helligaand, Lys og Sandhed, som han har spredt ud om Faderen og Sønnen. Pris Gud for al hans Godhed og for alle Principer af Sandhed og Lys, som han har aabenbaret for vor Saliggørelse og Tilfredshed.

Jeg kunde fortsætte med at tale en hel Del mere denne Eftermiddag, men det vil ikke være Visdom, fordi der er saa mange andre, som skal tale. Jeg takker Præs. Grant, fordi han gav mig det Privilegium denne Eftermiddag at optage en liden Tid og at sige nogle faa Ord til mine Brødre og Søstre. Jeg er interesseret i at virke for dette Værk. Jeg føler velsignet i min Sjæl, naar jeg ser ud over denne Forsamling, ser disse mine gamle Venner, som jeg har kendt i mange Aar og tillige mine nye Venner. Gud er med dem, de udforer et godt Arbejde ved at prædike Jesu Kristi Evangelium for Menneskeslægten, det er et godt Arbejde, og man faar Belønning, medens man virker.

Jeg ønsker ikke at opholde Eder med at fortælle Eder om de Prøver, som jeg har gennemgaaet, da jeg i mine tidligere Dage virkede som Missionær i et fremmed Land uden Pung og Taske. Herren var med mig, og jeg takker ham, at han er med mig i Dag, og at jeg er i Stand til at være her og bære mit Vidnesbyrd, at Jesus af Nazareth er Jesus Kristus. Han er Kristus, han er Messias, han er Menneskeslægtens Frelser. Ved ham og af ham vil denne Verden blive frelst og kronet med Herlighed, og gennem ham vil Salighed komme til alle.

Maa Gud velsigne Eder, I gode Søstre, som arbejder i de forskellige Organisationer. I udfører et stort Arbejde, I modtager ikke nogen financiel Betaling, men I er betalt i den Vel-

signelse, som I modtager af Herren i Fællesskab med den Helligaand. Gud velsigne alle og enhver, hvor I færdes og i alle Eders Stillinger. Vær trofaste mod Gud og hans Rige, adlyd den Befaling, som er given af Frelseren: Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed, hvilket maatte Gud hjælpe os alle til formedelst Jesus Kristus. Amen.

EFTERAARSKONFERENCER.

Efteraarskonferencer vil blive afholdt som følger:

i Aalborg den 7., 8. og 9. Oktober 1922,

i Aarhus den 14., 15. og 16. Oktober 1922,

i København den 20., 21. og 22. Oktober 1922.

Alle Konferencepræsidenter anmodes om at ordne alle Enkeltheder med Hensyn til Møderne, passende til de lokale Forhold.

ANKOMST.

Broder C. P. Sørensen og Hustru ankom til København med Dampskibet »United States« den 5. ds.

Vi byder dem velkommen til deres smukke Fødeland og haaber, at de maa befinde sig godt i den Tid, de opholder sig her.

Broder og Søster Sørensen er beskikket til at virke som Missionærer i Aalborg Konference.

Er der noget Menneske, som kender Gud?

*

Herren skal opløfte et Banner for Hedningerne og sanke Israels fordrevne og samle Judas adspredte fra Jordens fire Hjørner. (Es. 11: 11.—12.).

BISKOP O. B. ANDERSENS BESØG.

Det var en sand Glæde at modtage Besøg af Biskop Andersen, som overværede vort Ungdomsmøde Tirsdag den 29. August og en festlig Sammenkomst Onsdag den 30. August, i hvilke Møder han talte og meddelte mange af sine interessante Livserfaringer.

Biskop Andersen er født i Danmark, hvor han annammede Evangeliet; han virkede i 5 Aar som Missionær blandt sine Landsmænd; Aaret 1873 rejste han fra Danmark til Utah, hvor han har opholdt sig i disse mange Aar.

Br. Andersen har været Biskop 21 Aar i Morgan Citys nordre Ward. Han blev hæderligt afløst fra denne ansvarsfulde Stilling af Kirkens Autoriteter med stor Taknemmelighed for det gode Arbejde, han havde udført som Biskop i disse mange Aar, og som Anerkendelse af hans Paalidelighed og Troværdighed blev han beskikket som Præsident for Hojpræsternes Kvorum i Morgan Stift.

For Nærværende er han bosat i Salt Lake City, og han vil tilbringe en Del af sin Tid med at udføre Ordinancer for sine hedengangne Slægtninge i Salt Lake Citys Tempel. Ved sit Besøg her i Danmark samlede han et talrigt Slægtregister i den Hensigt at udføre de nodvendige Ordinancer for sine afdode Paarørende.

Br. Andersen afrejste herfra København den 31. August med »Oscar II« til sit Hjem i Salt Lake City. Det er altid en Opmuntring at modtage Besog af saadanne Brødre, som har en lang Erfaring i Kirkens Tjeneste, og lytte til deres belærende Formaninger, Raad og Vejledning. Br. Andersen er meget interesseret i Evangeliets Fremme og i den »Skandinaviske Stjerne«.

Han selv subskriberede paa »Stjernen« og lovede, at han vilde tage fat med Interesse for at samle saa mange Abonnenter paa »Stjernen« som muligt.

Vi ønsker ham Lykke og Fremgang paa dette saa vel som

paa alle andre Omraader, takker ham for hans Besog hos os og beder Gud velsigne ham fremdeles i hans Virksomhed i Kirkens Interesser.

„SKANDINAVIENS STJERNE“

begynder om kort Tid sin 72. Aargang, en ualmindelig lang Aarrække for et Blad og som beviser dets Levedygtighed. Af de mange trofaste Abonnenter, som Bladet i disse mange Aar har haft, er Tusinder rejste til Utah, og vi tvivler ikke paa, at mange af disse ofte sender Bladet en venlig Tanke. Men lad det ikke blive ved Tanken alene, men tegn Eder for et Abonnement af Bladet, det bringer Eder et venligt Pust fra gamle Danmark, fra den Menighed, hvor I annammede Evanvangeliet, og hvortil I viede Eders første Kræfter. Jo flere Abonnenter et Blad har, desto billigere bliver Abonnementet. Til Amerika kan det portofrit sendes for Doll. 1,25 aarlig. Stot Bladet og vis Eders Interesse for Kirkens Anliggender ude i Verden.

Og til Eder, Brodre og Sostre her i Danmark og Norge, som alt længe har været Abonnenter paa »Skandinaviens Stjerne«, skal vi sige dette: *Skaf Eders Blad hver en Abonnent til foruden Eder selv,* skriv i Eders Blad hvad I har paa Hjærtet af gode og ædle Tanker. »Skandinaviens Stjerne« kan tælle mange af Kirkens Medlemmer blandt sine Skribenter, mange, som har skrevet udmærkede Artikler, der fortjener saa stor Udbredelse som muligt. Derfor

Støt Eders Blad.
Virk for dets Udbredelse.

Derved bidrager I *Eders* til Kirkens Fremgang.

Jeg vil føre Eder fra Folkene og sanke Eder af Landene, i hvilke I er adspredte, med en stærk Haand og med en udrakt Arm.

ÆLDSTE JOHN TANNERS LEVNETSBESKRIVELSE.

Analyseret paa Ny Testamentligt Grundlag.

Af *Morten A. C. Nicolaysen.*

(Fortsat fra Side 272.)

Der kan ikke være nogen Tvivl om, at naar vi tager i Betragtning alle de stridende religiøse Meninger og mørke Vildfarelser indenfor Kristenheden (alle store Kirkesamfund iberegnet) og den dermed følgende aandelige som legemlige Usundhed i Samfundslivet, at *Nødvendigheden krævede* de himmelske Sendebuds jordiske Nærværelse for at bringe Lysets Klarhed, Intelligens og Livsglæde i alt dette Mørke, om ikke Menneskene skulde gaa under i Vantro, Haabløshed og Egoisme overfor Medmennesker. Med denne korte Betragtning af John Tanners Myndighedsbevis, som næsten ligelydende medgives alle Kirkens Missionærer, skal jeg blot henføre den samvittighedsfulde Læser til Apostlenes beseglede Myndighed, omtalt af Matthæus i 18: 18.—19. og Matt. 7: 29., Mark. 1: 22. Det var denne Myndighed, de overdrog til Profeten Joseph Smith, og han igen til andre og saa fremdeles, og hele Kirken bliver saaledes tilknyttet de himmelske Magter, hvorfra den er udsprungen; og der er ingen Grund til, at Myndigheden skulde borttages fra den, saalænge Kirken som et Hele holder Kristi Befalinger og bærer de himmelske Frugter i Liv og Levnet. (Matt. 7: 16.—20., 12: 31.—37., Joh. 15. Kap.). Den store katolske Kirke gør ganske vist den samme Paastand om guddommelig Efterfølgelse fra Apostlen Peter. Men dens Lære, Liv og Kirkeorganisation kan i Historiens Lys ikke holde Stand ved en betænksom Undersøgelse og Sammenligning af det Ny Testamente. Den romersk-katolske Kirke, som igen faar stor Udbredelse i Danmark, maa siges at være en Blanding af kristelige Sandheder, hedenske Vildfarelser og orientalsk Kultus. Undersøgelser har paavist bestemt Lighed med Aartusinde gamle Ceremonier i Buddhas Templer i Orienten, og dens egen Kirkes Ceremonier.

Den katolske Kirkes protestantiske Udspring er ikke bedre stillet i guddommelig Myndighed. Et slaaende Bevis derpaa er følgende Udtalelse, som jeg maa samstemme med, af en af dens egne Præster, som vel maa anses for at have studeret tilstrækkeligt over det historiske og theologiske Problem vedrørende Sagen.

»Pastor Fjord Christensen paa Askø har søgt Afsked som Præst i Folkekirken fra 30. Juni. Han har paa Forespørgsel af »Loll. Falst. Stiftst.« begrundet dette Skridt med, at han er kommet til fuld Klarhed over, at det at gøre Guds Vilje i alle Ting saaledes, som denne er aabenbaret i den hellige Skrift, ikke kan forenes med Stillingen som Præst i Folkekirken, idet der i denne findes meget, der er i direkte Modstrid med Guds Ord, bl. a. den ganske ubibelske Kaldelsesmaade, jfr. Apostlenes Gerninger 20: 28., hvor den hellige Aand nævnes som den, der indsætter Menighedens Tilsynsmænd, og det falske Menighedsbegreb, hvorefter alle Barnedøbte regnes til Menigheden, baade Skøger, Horkarle, Drankere, Fritænkere og Spottere, og Sognepræsten tvinges til at betjene disse med Menighedens helligste Goder, hvilket ikke kan andet end besvære en vaagen Samvittighed. Endvidere er det umuligt at aflægge Præsteløftet for den, der kun anerkender den hellige Skrift som Regel og Rettesnor, idet dette Løfte forpligter Præsten paa andet end Skriften.«

I ovennævnte Anførelse af et Skriftsted fra Apostl. Gern. tænkes paa, at den Helligaand har inspireret Paulus til at indsætte bestemte kvalificerede Tilsynsmænd over Menighederne. (Se Citaterne om Kirkens Styrelse).

7. Vi finder i det Ny Testamente, at Kristi Disciple led Forfølgelse for Retfærdigheds Skyld. Jesus forventede det. »Have de forfulgt mig, vil de og forfølge Eder.« (Joh. 15: 20). Det kan næppe undgaas. Thi hvor det Gode og Onde eller dets Afskygninger mødes *mellem Viljer i Livets Handlinger*, kan ifølge de evige aandelige Love et Sammenstød ikke undgaas. Men Jesus peger i sin Bjergprædiken paa at *overvinde* det Onde *med det Gode*. Dette er den aandelige Lov, som vil

skabe den rette Lyksalighed i enhver kristen Sjæls Hjærte, og det er af Psykologerne kaldet den overnaturlige Aands Modvægt, hvilken er sand i sig selv og derfor ogsaa i Praksis.

Paa John Tanner og Tusinder af hans Trosfæller kan man anvende Bjergprædikenens Ord i Matthæus Evang. 5. Kap. 11.—12. V. Men han satte sig heller ikke til Modværge mod de Onde (Vers 39), og hans korte Levnedsskildring fra Forfølgelsen og Uddrivelsen i Kirtland, Missouri og Illinois beviser, at han prøvede af al Magt i det praktiske Levned og Arbejde at overvinde det Onde med det Gode. I dette Stykke var han tilligemed mangfoldige Lidelsesfæller i god Overensstemmelse med de første Apostle og Hellige, som fulgte Frelserens Ord: »Frygter ikke for dem, som kunne ihjelslaa Legemet, men ikke kunne ihjelslaa Sjælen, men frygter snarere for dem, som kan fordærve Sjæl og Legeme i Helvede.« (Matt. 10. Kap.).

Det er en Udtalelse, der viser Jesu sande Forstaaelse af, at det aandelige eller vitale Legemes Ubesmittethed af Synd og Ondskabens Magt er af uberegnelig større Værdi end Bevarelsen af den jordbundne Skal af Kød og Blod. Den lavere planetariske Verden er fuld af selviske, farlige, ondskabsfulde og umoralske Elementer baade i den synlige og *u*synlige Verden, fordi Dødsforandringen af det faste Legeme ikke forandrer den aandelige Karakter. Det Menneske, som derfor i den jordiske Tilværelse giver efter for snedige, egenkærlige, daarlige og urene Væsener, vil, naar det gaar ind i Aandeverdenen, blive influeret af, opblandet med eller saa at sige taget aandelig til Fange af dette samme Selskab. *Og det er »Helvedet«*, som Jesus hentyder til, fordi Aanden, naar den er ude af Legemet, er flerfold stærkere i sin indre aandelige Karakter, og de daarlige vil saaledes ikke alene staa i Vejen for deres eget sande Vel, men ogsaa forhindre andre Aanders Fremskridt i deres Higen efter at forenes med det himmelske Riges ophøjede Intelligens. Det er kun dem, som ved mere eller mindre Flid for deres aandelige Udvikling i Retfærdighed og Sandhed, som ved kærlig og selvopofrende Tjeneste for Menneskehedens Fremskrift og evige Gavn, som ved at adlyde Kristus

har ifort sig Lysets og Sjælens usynlige »hvide Klæder«, der vil være i Stand til ved Guds Aand og Præstedømmets Nøgler at have afgørende Indflydelse paa og overvinde disse farlige og lave aandelige Væsner. Dette Indkig i den aandelige Verden er ogsaa i Samklang med nogle rapporterede Udtalelser af Profeten Joseph Smith. (Kirk. Hist. 5. B., S. 425).

8. I Ældste Tanners oprigtige Opofrelser og Virksomhed for »Guds Rige og hans Retfærdighed« fik han igen i Tilgift (Matt. 5: 31.—34.) de materielle Velsignelser og Legemets Nødtorft, saa de præsiderende Brødre kunde anmode ham om at udføre en Mission, som Ældsterne med faa Undtagelser udfører paa egen Bekostning. Hans Beredvillighed til at opgive sit Gods for Ordets Forkyndelse og vinde Sjæle for Guds Rige i Forbindelse med det menneskekærligt opofrende og ædelmodige Bevis overfor Broder Joseph paa Gaden i Nauvoo viser, at han var i god Overensstemmelse med det Ny Testamentes sande Karakteristik af Opofrelse og Efterfølgelse af Jesus Kristus (Lukas 18: 18.—30., Mark. 10: 20.—30.), og det er tillige for Verden et Vidnesbyrd om en overordentlig brav og retskaffen Mands absolute Tillid til Profetens gode Karakter og Erfaringen af Josephs profetiske Gerning for Menneskenes Lykke; tillige er det et Vidnesbyrd om, at den Daab, han nu selv gik ud for at døbe med, *virkelig* var »fra Himlen«, som Johannes den Døbers var »fra Himlen«.

(Fortsættes).

DEN SMUKKE JORD.

Du gamle Jord, Du klæder Dig
igen i Sommergrønt.
Jeg ser derpaa og glæder mig
og finder, det er kønt.
Din Dejlighed er lige sund
for Hædersmand som Skarn.
Jeg takker Dig af Hjærtens Grund,
fordi jeg blev Dit Barn.

Man kaldte Dig en Jammerdal
og mente, Navnet traf.
Lad dem om det, som dyrker Kval;
det er dem selv til Straf.
Jeg nyder, hvad Du giver mig,
og hygger mig, imens
de Travrige forskriver sig
til selvgjort Pestilens.

Her findes nok af Herlighed
og Solskin og Humør,
naar kun man selv har Kærlighed
til Glædens blaa Kulør.
Den tvære Mand kan trave Mil
og finder ingen Ven;
men den, der selv har Raad til Smil,
faar lutter Smil igen.

Du gamle Jord, som hver en Vaar
igen er grøn og ung,
hvor er det dumt, at mange gaar
og finder Vejen tung. —
— — At lægge Smaasten i sin Sko,
naar man skal ud at gaa,
det er den værste Overtro,
et Fæ kan hitte paa.

Vilhelm From Bartrumsen.

INDHOLD:

Tale af Præs. Chas. W. Penrose 273
Efteraarskonferencer 281
Ankomst 281
Biskop O. B. Andersens Besøg 282
»Skandinaviens Stjerne« ... 283
Ældste John Tanners Levnetsbeskrivelse 284
Den smukke Jord 287

Udgivet og forlagt af CARL E. PETERSON, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).